

Ang Basahon ni Daniel - Numero Kuarenta y Nuwebe

Pagpadayag sa mga Kamatuoran: Ang Singgit sa Tunga-tungang Gabii, ang Papel sa Islam, ug ang Katapusang Proseso sa Pagsulay sa Ulahing mga Adlaw

Jeff Pippenger
2024-01-13

Ang pag-uswag sa kahibalo nga namugna sa dihang ang panan-awon sa Suba sa Ulai giablihan sa 1798, nagmugna ug usa ka proseso sa pagsulay nga nakaabot sa kinatunyan niini diha sa kalihokan sa Tunga-tungang Panaghilak sa 1844. Ang Tunga-tungang Panaghilak sa katapusang mga adlaw, nga karon ginabuksan na, girepresentahan pinaagi nianang kasaysayana, ug naglakip sa mao gayud nga mga kamatuoran sa pagsulay nianang kasaysayana, kay ang mensahe sa Tunga-tungang Panaghilak nga karon ginabuksan na mao ang pagpahiuli sa mga hiyas ni Miller.

“Ang mga kamatuoran nga atong nadawat niadtong 1841, ‘42, ‘43, ug ‘44 kinahanglan karon tun-an ug imantala. Ang mga mensahe sa nahaunang, ikaduhang, ug ikatulong manulonda sa umaabot igamantala pinaagi sa makusog nga tingog. Kini igahatag uban sa mainiton nga pagkamapugsanon ug diha sa gahum sa Espiritu.” Manuscript Releases, volume 15, 371.

Ang pangunang tema sa profetikong mensahe sa Tungang Saba sa atong kapanahonan mao ang papel sa Islam sa ikatulong kaalaut. Ang tulo ka mga kaalaut sa Islam tanan girepresentahan diha sa duha ka lamesa ni Habakkuk. Ang mensahe sa Tungang Saba sa katapusang mga adlaw nagsugod nga maablihan sa kapakyasan niadtong Hulyo 18, 2020, sa pag-abot sa panahon sa paglangan sa katapusang mga adlaw. Maingon nga ang mensahe sa Tungang Saba sa kasaysayan sa mga Millerite, ang mensahe sa katapusang mga adlaw anam-anam nga gipalambo hangtod kini makaabot sa punto nga girepresentahan sa Exeter camp meeting. Niana nga punto ang mga ulay adunay lana, o wala.

Ang pamahayag ni Isaias sa kaalaut batok sa mga mayubiton nga tawo nga nagmando sa katawhan sa Jerusalem, nagpakita nga ang panan-awon nahimong sama sa usa ka basahon nga tinimrihan alang sa mga palahubog sa Ephraim. Sa maong bahin sa Isaias, ang buluhaton sa pag-usab sa usa ka satanikong simbolo ngadto sa diosnon nga simbolo, ingon sa nahitabo sa kasaysayan sa Adventismo, pagailhon ingon nga yutang-kulonon sa magkokolon. Kana nga buluhaton mao ang pagpatukod sa kahulogan sa “ang adlaw-adlaw,” ingon nga simbolo ni Cristo, sa dihang kini usa ka simbolo ni Satanas. Sa dihang gigamit ni Daniel ang pulong nga “tamid” ingon nga simbolo sa paganismo, iyang gipili ang pulong alang sa usa ka simbolikong katuyoan, kay ang pulong nagkahulogan og “mapadayonan”.

Adunay tulo ka mga gahum nga modala sa kalibotan ngadto sa Armagedon, ug ang una nianang tulo ka mga gahum mao ang dragon (paganoismo). Gisugdan sa dragon ang iyang pakiggubat batok sa Dios didto sa langit. Gipadayon sa dragon kana nga pakiggubat hangtod sa katapusan sa

usa ka libo ka tuig nga milenyo, sa dihang siya pagalaglagon na sa kataposan.

Ug sa mahuman na ang usa ka libo ka tuig, si Satanas pagabuhian gikan sa iyang bilangoan, ug mogula aron sa paglimbong sa mga nasod nga anaa sa upat ka suok sa yuta, si Gog ug si Magog, aron sa pagtigom kanila alang sa gubat: ang gidaghanon nila ingon sa balas sa dagat. Ug mitungas sila sa halapad nga kayutaan sa yuta, ug gilibotan nila ang campo sa mga balaan ug ang siyudad nga hinigugma: ug mikunsad gikan sa Dios ang kalayo gikan sa langit ug milamoy kanila. Ug ang yawa nga naglimbong kanila gitambog ngadto sa linaw nga kalayo ug asupre, diin atua ang mananap ug ang mini nga manalagna, ug pagasakiton sila sa adlaw ug sa gabii sa walay katapusan. Pinadayag 20:7–10.

Ang mananap (ang kapapahan) nga mao ang ikaduha sa tulo ka mga gahum nga nagdala sa kalibotan ngadto sa Armageddon, ug ang mini nga manalagna (ang Tinipong Bansa sa Amerika) nga mao ang ikatulo niadtong tulo ka mga gahum, kapuwa mitungha sa kasaysayan human sa kasaysayan sa krus, ug kapuwa pagalaglagon sa Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo.

Ug ang mananap gidakop, ug uban kaniya ang mini nga manalagna nga nagbuhat ug mga milagro sa iyang atubangan, nga pinaagi niini gilimbongan niya sila nga midawat sa marka sa mananap, ug sila nga misimba sa iyang larawan. Silang duha gilabay nga buhi ngadto sa linaw nga kalayo nga nagadilaab uban sa asupre. Pinadayag 19:20.

Sa dihang gipili ni Daniel ang Hebreohanong pulong nga “padayon” ingon nga simbolo sa paganoismo (Satanas), iyang gipili ang usa ka pulong nga nagpaila nga si Satanas mao ang sa kanunayng nakig-away batok sa Dios. Ang laing duha ka gahum aktibo lamang sa ilang pakiggubat batok sa Dios sulod sa tino nga mga yugto sa panahon. Tinuyoan ug tukma ang pagpili ni Daniel sa pulong nga “tamid” (padayon).

Samtang nagpadayon ang asoy ni Isaias mahitungod sa kaalaut sa mga gipabubuan sa Ginoo sa espiritu sa halalum nga pagkatulog ug gipiyongan ang ilang mga mata, gikan sa kapitulo baynte-otso ngadto sa kapitulo traynta, iyang gitala:

Karon lakaw, isulat mo kini sa ilang atubangan diha sa usa ka tapyas, ug timani kini diha sa usa ka basahon, aron kini mamahimong alang sa umaabot nga panahon, sa walay kataposan: Nga kini usa ka masinupakon nga katawohan, mga bakakon nga anak, mga anak nga dili mamati sa balaod ni Jehova: Nga nagaingon sa mga manalagna, Ayaw pagtan-aw; ug sa mga propeta, Ayaw pagtagna kanamo sa mga matarong nga butang, sultihi kami ug mga malomo nga butang, panagnaa kami ug mga limbong: Pahawa kamo sa dalan, liko kamo gawas sa agianan, papahawaa gikan sa among atubangan ang Balaan sa Israel. Busa mao kini ang giingon sa Balaan sa Israel: Tungod kay inyong gitamay kining pulonga, ug misalig kamo sa paglupig ug sa pagkamalimbongon, ug niini nagasalig kamo: Busa kining kasal-anan mamahimong alang kaninyo ingon sa usa ka bung-aw nga andam nang mahugno, nga miburot sa usa ka hataas nga kuta, kansang pagkabungkag moabot sa kalit sa usa ka pagpamilok. Ug pagabungkagon niya kini ingon sa pagkabungkag sa kolon sa magkokolon nga nadugmok sa mga tipik; siya dili malooy: aron nga sa pagkadugmok niini dili hikaplagaan ang usa ka tipik nga ikakuha ug kalayo gikan sa dapogan, o ikasandok ug tubig gikan sa atabay. Kay mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova, ang Balaan sa Israel; Sa pagbalik ug sa pagpahulay kamo maluwas; sa kahilum ug sa

pagsalig anaa ang inyong kusog: apan kamo dili buot. Isaias 30:8–15.

Ang “lamisa” nga nahisulat, mao ang mga lamisa sa Habakuk kapitulo dos, nga gituyo aron kadtong magabasa niini makadagan ug makapalapnag sa mensahe. Ang “basahon” nga mihimo ug “pahinumdom” mahitungod sa “lamisa” mao si Habakuk. Ang “lamisa” gikan sa “basahon” ni Habakuk nagrepresentar sa usa ka proseso sa pagsulay nga nagapadayag sa “masukihong katawhan, bakakon nga mga anak, mga anak nga dili motuo sa pagpatalinghug sa balaod sa Ginoo.” Ang “masukihong katawhan” nga nagdumili sa “pagpatalinghug” mao kadto sa Jeremias nga nagdumili sa pagpatalinghug sa tingog sa trumpeta sa magbalantay.

Nagbutang usab Ako ug mga magbalantay ibabaw kaninyo, nga nagaingon: Pamatii ninyo ang tingog sa trompeta. Apan sila miingon: Dili kami mamati. Jeremias 6:17.

Ang mga masinupakon mao kadtong anaa sa kasaysayan ni Isaias ug usab sa kasaysayan ni Cristo nga dili motuo sa pagpaminaw.

Ug siya miingon, Lakaw, ug sultihi kining katawohan, Sa pagkamatuod kamo makadungog, apan dili makasabut; ug sa pagkamatuod kamo makakita, apan dili makaila. Himoang tambok ang kasingkasing niining katawohan, ug pabug-ata ang ilang mga dalunggan, ug ipiyong ang ilang mga mata; tingali unya makakita sila pinaagi sa ilang mga mata, ug makadungog pinaagi sa ilang mga dalunggan, ug makasabut pinaagi sa ilang kasingkasing, ug mobalik, ug mamaayo. Isaias 6:9, 10.

Ang mga bungol nga masuwayon ni Isaias makadungog, apan wala sila “makadungog,” ug ang ilang pagdumili sa “pagdungog” nagapaila nga sila “wala makasabut.” Sila mao ang mga dautan ni Daniel, nga mao usab ang mga buang nga ulay ni Mateo, nga wala makasabut sa pagdugang sa kahibalo nga girepresentahan diha sa “lamesa” nga nahisulat sa “basahon” ni Habakkuk. Kon ang mga bungol nga masuwayon ni Isaias mamati pa unta, mahimo unta silang makabig ug mamaayo, apan ang ilang kasingkasing matambok, busa dili sila makasabut sa mensahe sa Tungang Gabii nga Singgit. Naghatag si Jesus ug ikaduhang saksi mahitungod sa mga bungol nga masuwayon.

Ug ang mga tinun-an miduol, ug miingon kaniya, Nganong nagsulti ka kanila pinaagi sa mga sambingay? Siya mitubag ug miingon kanila, Kay gihatag kaninyo ang pag-ila sa mga tinago sa gingharian sa langit, apan kanila wala kini ihatag. Kay bisan kinsa nga adunay anaa kaniya, pagahatagan siya, ug siya magkamaadunahon sa labi pa; apan bisan kinsa nga walay anaa kaniya, pagakuhaan pa gani siya bisan sa anaa kaniya. Busa nagsulti ako kanila pinaagi sa mga sambingay, kay sa pagtan-aw dili sila makakita; ug sa pagpamati dili sila makadungog, ni makasabut sila. Ug diha kanila natuman ang tagna ni Esaias, nga nagaingon, Sa pagpamati kamo magapamati, ug dili makasabut; ug sa pagtan-aw kamo magatan-aw, ug dili makaila: Kay ang kasingkasing niining katawhan nahimong mabaga, ug ang ilang mga igdulungog hinay sa pagpamati, ug ang ilang mga mata gipiyong nila; tingali unya makakita sila pinaagi sa ilang mga mata ug makadungog pinaagi sa ilang mga igdulungog, ug makasabut pinaagi sa ilang kasingkasing, ug makabig sila, ug ayohon ko sila. Apan bulahan ang inyong mga mata, kay sila makakita; ug ang inyong mga igdulungog, kay sila makadungog. Kay sa pagkamatuod nagaingon ako kaninyo, Nga daghang mga manalagna ug matarung nga mga tawo nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala makita kini; ug sa pagpamati

niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala makadungog niini. Mateo 13:10–17.

Ang mga manggialamon nakasabot sa tinago sa mga sambingay, nga mao ang kamatuoran nga girepresentar sa linya ibabaw sa linya. Ang mga manggialamon bulahan kay sila makakita ug makadungog, ug ang mga manggialamon ug ang mga bulahan parehong girepresentar diha sa Daniel kapitulo dose. Ang “manggialamon” mao kadtong nakasabut (uban sa ilang mga kasingkasing) sa pagdugang sa kahibalo, nga girepresentar sa “lamesa” nga namatikdan diha sa “basahon” ni Habakkuk, ug ang mga “bulahan” mao kadtong naghulat.

Ug siya miingon, Lakaw sa imong dalan, Daniel; kay ang mga pulong gitak-om ug gitimrihan hangtod sa panahon sa katapusan. Daghan ang pagaputlihon, ug pagahimoon nga maputi, ug pagasulayan; apan ang mga dautan magapadayon sa pagbuhat sa kadautan; ug walay bisan kinsa sa mga dautan nga makasabut; apan ang mga manggialamon makasabut. Ug sukad sa panahon nga ang adlaw-adlaw nga halad pagakuhaon, ug ang makalilisang nga butang nga makapahimong biniyaan ipahimutang, may usa ka libo duha ka gatus ug kasiyaman ka adlaw. Bulahan ang nagapaabot, ug makaabut sa usa ka libo tulo ka gatus ug katloan ug lima ka adlaw. Daniel 12:9–13.

Husto nga nasabtan sa mga Millerita nga ang usa ka libo tulo ka gatus ug katloan ug lima ka mga adlaw nagsugod sa dihang ang paganismo (“ang adlaw-adlaw”) “gikuha,” sa tuig 508. Ang panalangin gisaad ngadto sa mga nagpaabot niadtong 1843. Ang pulong nga “moabut” diha sa teksto nagpasabot og “mohikap.” Ang tuig 1843 “mihikap” sa tuig 1844 sa dihang natapos kini. Sa natapos ang tuig 1843, miabot ang “panahon sa paglangan” ni Habakkuk, ug ang usa ka panalangin gipahayag ibabaw sa mga nagpaabot sumala sa gisugo diha sa “basahon” nga naghigot sa “mga papan.” Ang “basahon” ni Habakkuk nagsugo kanila sa “pagpaabot” alang sa panan-awon.

Giila ni Daniel ang kasaysayan sa 1798 (ang panahon sa katapusan), sa dihang ang iyang basahon giablihan, ug didto mipagula dayon ang usa ka tulo-ka-lakang nga proseso sa pagsulay (hinloan, ug gipaputi, ug gisulayan). Kana nga proseso miabot sa iyang kataposan diha sa pagpakita sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalugdog. Kana nga tinagong kasaysayan mao ang tulo ka mga timaan sa kamatuoran, nga girepresentahan sa unang kapakyasan, sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii, ug sa dakong kapakyasan. Ang panalangin sa pag-abot sa unang kapakyasan nagarepresentar sa usa ka tulo-ka-lakang nga proseso sa pagsulay sa katapusan sa kasaysayan sa 1798 hangtod sa 1844.

Ang kasaysayan sa 1798, hangtod sa dakong kapakyasan sa 1844, nagtimaan sa kasaysayan sa 1989, hangtod sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo. Adunay panalangin nga gisaad alang niadtong naghulat sa panan-awon nga nagsugod sa pagkalangan sa nahaunang kapakyasan. Ang “manggialamon” sa Daniel dose mao kadtong mga “bulahan,” ug nga “naghulat.” Ang mga daotan mao kadtong wala “makadungog” pinaagi sa ilang mga kasingkasing, ug nga wala “makakita.” Ang tibuok kasinatian sa kalihokang Millerita gihugpong sa upat ka bersikulo ni Daniel, ug kadtong mga bersikulo usab nagrepresentar sa kasaysayan sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Ang sagradong kasaysayan nga girepresentahan niadtong upat ka mga bersikulo, nag-una sa pagsabot sa pagdugang sa kahibalo nga girepresentahan ibabaw sa mga papan ni Habakkuk, ug sa pagdugang sa kahibalo nga giila ni Jesus sa Iyang pagtudlo pinaagi sa pamaagi sa linya ibabaw sa linya. Iyang gipresentar ang sambingay ibabaw sa sambingay, aron ipasabot ang tinago sa tagna ngadto sa “mga manggialamon.” “Ang mga dautan” diha sa Daniel dose wala makasabut, ug sa 2 Tesalonica, kapitulo dos, ang ilang kakulang sa pagsabot girepresentahan ingon nga pagdumot sa kamatuoran, nga nagadala ug kusog nga paglimbong. Ang kamatuoran nga wala higugmaa sa mga dautan diha sa sulat ni Pablo mao ang “ang adlaw-adlaw,” ug sa upat ka mga bersikulo sa Daniel, ang matagnaong kamatuoran nga piho nga giila mao ang “ang adlaw-adlaw.”

Giingnan ni Jesus ang mga tinun-an nga sila bulahan, ug sa pagbuhat niini iyang gitandi sila niadtong mga anaa sa Isaias nga nagdumili sa pagtan-aw ug sa pagpaminaw, aron sila makabig. Kadtong mga bulahan diha sa Daniel dose mao kadtong mga nagahulat. Ang upat ka mga bersikulo sa Daniel kapitulo dose, ug usab ang katumanan nianang mga bersikulo sa kasaysayan sa mga Millerita, ug usab ang pagtandi sa Isaias uban sa usa ka pundok nga nagdumili sa pagpaminaw ug sa pagtan-aw, ug usab ang mao ra gayud nga kalainan sa duha ka pundok pinaagi kang Cristo, ang tanan nagatudlo ngadto sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalugdog nga miabut niadtong Hulyo 18, 2020. Ang katapusang proseso sa pagsulay sa kasaysayan sa mga Millerita nga nagsugod sa unang kapakyasan sa paglaum karon ginabalik. Ang uban makakita, ug ang uban magdumili sa pagtan-aw.

“Ang tanang mga mensahe nga gihatag gikan sa 1840–1844 kinahanglan himoong mabug-at karon, kay daghan ang mga tawo nga nawad-an sa ilang giya. Ang mga mensahe kinahanglan moadto ngadto sa tanang mga iglesia.

Si Cristo miingon, “Bulahan ang inyong mga mata, kay sila nakakita; ug ang inyong mga dalunggan, kay sila nakadungog. Kay sa pagkatinuod nagaingon ako kaninyo, nga daghang mga propeta ug mga matarong nga tawo nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala makakita niini; ug sa pagdungog niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala makadungog niini” [Mateo 13:16, 17]. Bulahan ang mga mata nga nakakita sa mga butang nga nakita niadtong 1843 ug 1844.

“Ang mensahe gihatag na. Ug dili kinahanglan nga adunay paglangan sa pagsubli sa mensahe, kay ang mga ilhanan sa mga panahon nagakatuman na; ang panapos nga buluhaton kinahanglan pagabuhaton. Usa ka dakong buluhaton pagabuhaton sa mubo nga panahon. Usa ka mensahe sa dili madugay igahatag pinaagi sa pagtudlo sa Dios nga motubo ngadto sa usa ka makusog nga singgit. Unya si Daniel motindog diha sa iyang bahin, aron sa paghatag sa iyang pagpamatuod.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

Si William Miller giya sa mga manulonda sa pagsabut nga ang “adlaw-adlaw” usa ka simbolo sa pagano nga Roma. Si Sister White diretso nga nagpamatuod nga siya husto niana nga pagsabut. Kadtong pagsabut nga gihulagway diha sa “mga lamesa” nga nahisgotan sa “basahon” ni Habakkuk, “alang sa umalabot nga panahon.” Ang pag-abli sa selyo niana nga “basahon” nagapadayag ug “mga masinupakon, bakakon nga mga anak.” Ang “mga anak” usa ka simbolo sa kataposang kaliwatan, busa ang “umalabot nga panahon,” diha sa pahayag ni Isaias, piho nga

gimarkahan ingon nga ang kataposang mga adlaw sa hukom sa pagsusi.

Gipahayag ni Isaias nga ang “bakakon nga mga anak” mosalikway sa mensaheng manalagna nga girepresentahan sa ibabaw sa “lamesa” nga namatikdan diha sa “basahon,” kay sila nagaingon “sa mga manalagna nga makakita, Ayaw kamo pagtan-aw; ug sa mga propeta, Ayaw kamo pagpanagna kanamo sa mga matarong nga butang, sultihi kami ug malumo nga mga butang, panagnaa kami ug mga paglimbong.” Sa 1863 ang Laodicean nga Adventismo misugod sa nagkagrabeng proseso sa pagtuman sa hangyo sa bakakon nga mga anak. Kana nga buluhaton girepresentahan ni Isaias ingon nga pagsalikway sa karaang mga dalan sa mga patukoranan sa mga Millerite, kay sila miingon, “Pahawa kamo sa dalan, likayi ninyo ang agianan, papahawaa gikan sa among atubangan ang Balaan sa Israel.” Ang agianan nga mao ang dalan, mao ang karaang mga dalan ni Jeremias.

Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tumindog kamo diha sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutan-a ninyo ang karaang mga alagianan, asa ang maayong dalan, ug lumakaw kamo niana, ug makakaplag kamo ug kapahulayan alang sa inyong mga kalag. Apan sila miingon: Dili kami molakaw niana. Jeremias 6:16.

Ang pagsalikway sa “mga bakakon nga mga anak” sa “karaang mga alagianan” ni Jeremias mao ang pagsalikway sa mensahe sa Tungang Gabii nga Singgit, diin makita ang “kapahulayan,” nga mao usab ang “kapahulayan ug ang pagpabaskog” nga ilang wala pamatia diha sa Isaias, nga mao usab ang pagpabaskog sa mensahe sa ulahing ulan. Kana nga mensahe mao ang mensahe sa Tungang Gabii nga Singgit nga girepresentahan sa kasaysayan sa mga Millerita ug gihulagway ibabaw sa “mga lamesa” nga namatikdan diha sa usa ka “basahon.” Ang pagsalikway sa mga bakakon nga mga anak sa mensahe sa Tungang Gabii nga Singgit girepresentahan sa ilang tinguha nga “papahawaon ang Balaan sa Israel gikan sa ilang atubangan.” Ang unang panan-awon ni Ellen White, nga sa pagkatinuod gamiton sa Alpha ug Omega aron magrepresentar sa katapusan, nagaila sa dalan sa mga matarung, nga nagtimaan sa kahayag sa sinugdanan niini ug kung kinsa ang nagamando sa “mga maalamon” ngadto sa katapusan sa dalan.

“Aduna silag mahayag nga kahayag nga gipahimutang sa ilang likod sa sinugdanan sa dalan, nga gisultihan ako sa usa ka manulonda nga mao ang ‘singgit sa tungang gabii.’ Kini nga kahayag misidlak sa tibuok nga gitag-on sa dalan, ug naghatag ug kahayag sa ilang mga tiil, aron sila dili mapangdol.

“Kon ilang gitutokan ang ilang mga mata kang Jesus, nga anaa sa ilang atubangan, nga nagmando kanila ngadto sa siyudad, sila luwas. Apan sa dili madugay ang uban gikapuyan, ug miingon nga halayo pa kaayo ang siyudad, ug ilang gilauman nga nakasulod na unta sila niini kaniadto pa. Unya si Jesus magdasig kanila pinaagi sa pag-alsa sa Iyang mahimayaong tuong bukton, ug gikan sa Iyang bukton migula ang usa ka kahayag nga mikaway ibabaw sa pundok sa mga Adventista, ug sila misinggit, ‘Alleluia!’ Ang uban sa walay pagpanagana misalikway sa kahayag nga anaa sa ilang luyo, ug miingon nga dili ang Dios ang nagmando kanila pagawas hangtod niining halayoa. Ang kahayag sa ilang luyo napalong, nga nagbilin sa ilang mga tiil diha sa hingpit nga kangitngit, ug sila nanghisukad, ug nawala kanila ang talan-awon sa timaan ug kang Jesus, ug nangahulog gikan sa alagianan paingon ngadto sa mangitngit ug

daotan nga kalibotan sa ubos.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Kini mao ang kahayag sa Singgit sa Tunga sa Gabii sa sinugdan ug sa katapusan. Si Jesus (ang Balaan sa Israel) mao kadto nga ilang gitinguhang undangon na sa pag-una kanila. Ang kahayag gikan sa mahimayaong tuong bukton ni Jesus mao ang kahayag sa Singgit sa Tunga sa Gabii sumala sa gihulagway diha sa “mga lamesa” nga nahisulat sa “basahon”. Ang pagsalikway sa “mga batang bakakon” sa mensahe sa Singgit sa Tunga sa Gabii ni Cristo, ug sa dalan nga ilang pagalakwan, maoy nagdala sa hukom sa Dios ibabaw kanila samtang nangapukan sila gikan sa dalan. Ang “hataas nga kuta” nga kalit nga nabuak mao ang “kuta” sa pagbulag sa iglesia ug estado nga pagalaglagon sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo. Kana nga hukom moabut “sa kalit, sa usa ka dihadhiha,” ug kini mahimong “sama sa pagbuak sa kolon sa magkokolon nga nadugmok ngadto sa mga tipik.” Kini mao ang hukom nga may kalabutan sa pagbalit-ad sa satanikong simbolo sa “ang inadlaw” ug sa pag-ila niini ingon nga simbolo ni Cristo.

Sa pagkatinuod, ang inyong pagbalikbaliktad sa mga butang pagaisipon nga sama sa kolonon sa magkokolon; kay moingon ba ang binuhat mahitungod kaniya nga nagbuhat niini, Wala niya ako buhata? o moingon ba ang butang nga hinulma mahitungod kaniya nga mihulma niini, Wala siya’y salabutan? Isaías 29:16.

Ang “adlaw-adlaw” mao ang matagnaong kamatuoran nga nagbugkos sa upat ka mga bersikulo diha sa Daniel dose, nga nagaila sa kalainan tali sa mga dautan ug sa mga maalamon. Ang “adlaw-adlaw” mao ang kamatuoran nga gidumtan niadtong mga nakadawat sa kusog nga limbong diha sa 2 Thessalonians. Ang “adlaw-adlaw” nagrepresentar sa tinguha sa mga “bakakon nga mga anak” nga pahawaon sa ilang dalan ang Balaan sa Israel. Ug ang ilang silot girepresentahan pinaagi sa pagdugmok sa sudlanan sa magkokolon, ug ang nahibilin usa ka hulagway sa nawalang kahimtang sa mga buang nga ulay, kay uban sa nabuak ug nahibiling mga tipik sa naguba nga sudlanan sa magkokolon didto, “dili hikaplagan” “ang usa ka tipik nga ikakuha ug kalayo gikan sa dapogan, o ikakuha man ug tubig gikan sa atabay.”

Ang “kalayo” ug “tubig” kapwa mga simbolo sa Balaang Espiritu, maingon man ang lana diha sa samingay sa napulo ka ulay. Sa dihang ang Singgit sa Tunga-tungang Gabii moabot sa kalit sa usa ka gutlo, ingon sa nahitabo sa camp meeting sa Exeter niadtong Agosto sa 1844, mamahimong imposible alang sa “mga bakakon nga anak” ang pagpangita ug bisan unsang lana (tubig o kalayo). Sila gitawag sa “pagbalik” human sa unang kapakyasan, maingon kang Jeremias, apan sila mibalibad.

Ang imong mga pulong hingkaplagan, ug gikaon ko sila; ug ang imong pulong nahimong kalipay ug pagmaya sa akong kasingkasing: kay ako gitawag sa imong ngalan, Oh Ginoong Dios sa mga panon. Wala ako molingkod sa katilingban sa mga mayubiton, ni magmaya; milingkod ako nga nag-inusara tungod sa imong kamot: kay gipuno mo ako sa kapungot. Nganong ang akong kasakit walay paghunong, ug ang akong samad dili maayo, nga nagdumili sa pagkaayo? Mahimo ba gayud nga ikaw alang kanako sama sa bakakon, ug sama sa mga tubig nga mapakyas? Busa mao kini ang giingon sa Ginoo: Kon ikaw mobalik, nan pabalikon ko ikaw, ug ikaw motindog sa akong atubangan: ug kon ipagula mo ang bililhon gikan sa walay kapuslanan, ikaw mamahimong sama sa akong baba: pasagdi sila nga mobalik nganha

kanimo; apan ayaw ikaw pagbalik ngadto kanila. Ug himoon ko ikaw alang niining katawohan nga usa ka linig-ong kuta nga tumbaga: ug makig-away sila batok kanimo, apan dili sila makadaug batok kanimo: kay ako nagauban kanimo sa pagluwas kanimo ug sa paghatod kanimo, nagaingon ang Ginoo. Ug luwason ko ikaw gikan sa kamot sa mga dautan, ug lukaton ko ikaw gikan sa kamot sa mga mabangis. Jeremias 15:16–21.

Si Jeremias nagrepresentar niadtong mipauli human sa unang kapakyasan. Sila mao ang misulod sa buluhaton sa paglain “sa bililhon gikan sa dautan,” aron “makatindog sa atubangan” sa Ginoo ug mahimong “baba” sa Ginoo. Sila mao ang girepresentahan ni Daniel sa kapitulo nueve, ingon nga nakasabut sa ilang nagkatibulaag nga kahintang, ug sa ulahi nag-ampo sa pag-ampo sa Levitico beinte-sais. Sila mao ang girepresentahan ni Daniel, Jeremias, ug sa mga magbalantay ni Habacuc nga gipahimutang nga kaatbang sa “mga bakakon nga anak.” Ang “mga bakakon nga anak” gitawag usab sa “Balaan sa Israel” sa dihang Siya miingon, “sa pagbalik ug sa pagpahulay kamo maluwas; sa kahilum ug sa pagsalig anha ang inyong kusog: apan kamo dili mouyon”.

Ang mga mutya ni Miller mao ang mga kamatuoran nga girepresentahan sa mga papan ni Habakkuk, nga nagarepresentar sa pagsulay sa mensahe sa Tunga-tungang Singgit nga nagapamunga ug duha ka hut-ong sa mga magsisimba. Ang simbolo sa pagrebelde nga gipadayag batok niadtong mga mutya mao ang “ang adlaw-adlaw.” Husto si Miller sa iyang pagsabot sa “ang adlaw-adlaw,” apan ang iyang pagsabot nalimitahan sa kasaysayan nga iyang gipuy-an, ug ang mga mutya nga naanad siyang ibutang ibabaw sa lamesa sa taliwala sa iyang lawak karon nagasidlak na ug napulo ka pilo nga mas hayag kaysa kaniadto sa dihang unang gibutang kini ni Miller ibabaw sa iyang lamesa. Anaa na karon kini sa usa ka kahon nga mas dako, kay ang maong kahon karon nagarepresentar dili lamang sa Biblia, maingon sa gihimo niini sa panahon ni Miller, kondili karon nagarepresentar na kini sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna.

Kini silang duha ka mga saksi ang nagpatungha sa nagsulay nga kahayag sa kataposang mga adlaw, ug kini usab silang duha ka mga saksi ang nahimong usa ka nag-unang natad sa gubat sa kataposang mga adlaw. Nakita ni Miller ang gubat, kay sa iyang damgo ilang gikuha ang iyang lungon (ang Biblia), ug kini ilang gigisi. Si Juan, nga nagrepresentar sa “mga manggialamon” sa kataposang mga adlaw, “atua sa pulo nga ginganlan ug Patmos, tungod sa pulong sa Dios, ug tungod sa pagpanghimatuod ni Jesu-Cristo.” Si Juan gilutos tungod sa iyang pagtuo sa mensahe sa Biblia ug sa mga sinulat ni Ellen White.

Padayonon nato sa sunod nga artikulo ang paghisgot sa mga kamatuoran nga girepresentar sa panan-awon sa Suba sa Ulai nga giablihan niadtong 1798.

“Wala kitay bisan unsang angay kahadlok alang sa umaabot, gawas lamang kon hikalimtan nato ang paagi nga gidala kita sa Ginoo, ug ang Iyang pagpanudlo sa atong nangaging kasaysayan.” *Life Sketches*, 196.